

Dosarul nr.la- 375/13

Judecatoria: Bălți

Judecator: A.Vrînceanu

D E C I Z I E

In numele Legii

23 octombrie 2013

m. Bălți

Colegiul Penal al Curtii de Apel Bălți

avand în componenta sa:

Președintele sesiunii de judecată	V.Toma
Judecatorii	V.Tripaduș, E.Ratoi
Grefier	D.Bugai, D. Balan
Cu participarea :	
Procurorului:	A. Formusatii, Gh. Eremciuc
Avocatului:	I. Cojocari
Interpretului	I.Rotari

a judecat în ședință deschisă, în ordine de apel, apelul, declarat de către procurorul în procuratura Bălți Leonid Gagiu, împotriva sentinței din 26 martie 2013, adoptată de judecătoria Bălți, pe cauza penală în privința lui

xxxxNUMExxxx, născut la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. xxxxORAS_SATxxxx 12/xxxxORAS_SATxxxx, cet. RM, studii medii, căsătorit, supus militar, nu lucrează, fără antecedente penale.

Termenul examinării cauzei:**Instanța de fond : 26.11.2012-26.03.2013****Instanța de apel : 22.04.2013 -14.11.2013**

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Procurorul a susținut apelul în sensul declarat, solicitând admiterea lui.

Inculpatul xxxxNUMExxxx, asistat de avocatul său, au pledat pentru respingerea apelului ca nefondat.

Cercetând apelul declarat, Colegiul penal,-

A c o n s t a t a t :

1. Prin sentința judecătorească Bălți din 26 martie 2013, **xxxxNUMExxxx** a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat, că **xxxxNUMExxxx**, este învinuit de organul de urmărire penală în faptul, că la data de 29.09.2012, ora 01-00, deplasându-se cu automobilul de model Dacia Logan, cu n/î BL DK xxxxORAS_SATxxxx2, pe str. N.Testimiteanu mun.Bălți, în apropierea de Departamentul de carabinieri, prestând servicii de taxi, a fost stopat de colaboratorul poliției rutiere, sergent major xxxxCUSTOMIxxxx. În rezultatul verificării actelor s-a constatat, că xxxxNUMExxxx prestează servicii de transportare a persoanelor în lipsa certificatului de pregătire profesională. Reezind din aceste circumstanțe, a avut loc o încălcare contravențională, prevăzută de art. 197 alin.(4) Cod Contravențional. În scopul omiterii procedurii de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție, xxxxNUMExxxx, aflându-se în automobilul de serviciu Dacia Logan, cu n/î MAI 2013, a transmis persoanei cu funcție de răspundere – colaboratorului poliției rutiere sergent major xxxxCUSTOMIxxxx o sumă de bani în mărime de 300 lei.

Astfel, i se încriminează, că circumstanțele cauzei reflectă intenția lui xxxxNUMExxxx de a da persoanei cu funcție de răspundere a unei sume de bani, pentru a nu îndeplini acțiuni, ce ține de obligațiile ei de serviciu, prin ce a comis infracțiunea, prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal.

3. In termen sentința a fost contestată cu apel de către procurorul L.Gagiu care critică sentința neîntemeiată și ilegală.

În motivarea apelului se invocă, că sentința din 26.03.2013, pronunțată de judecătoria mun.Bălți în privința lui xxx, este rezultatul ignorării de către instanța de judecată a unor probe pertinente și concludente, ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea crimei nominalizate. Menționează, că sentința de achitare în privința lui xxxxNUMExxxx, este neîntemeiată și ilegală și nu poate fi justificată cu nimic, deoarece instanța, în motivarea sentinței, reține în mare măsură declarațiile inculpatului, date în cadrul ședinței de judecată, precum și invocările faptului, că în ședința de judecată nu au fost prezentate dovezi incontestabile, că inculpatul xxxxNUMExxxx a prestat servicii de transportate a persoanelor în lipsa certificatului de pregătire profesională și astfel ar fi comis contravenția prevăzută de art. 197 Cod contravențional, el nefiind sancționat pentru contravenția menționată, iar colaboratorul poliției xxxxCUSTOM1xxxx neavând atribuțiile agentului constatator de a constata contravenția sau de a sancționa contravențional, în același timp ajungând la concluzia, că acuzațiile, aduse lui S. Damaschin, nu sunt justificate avînd în vedere, că semnul calificativ, indicat în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, nu coincide cu semnul calificativ al infracțiunii, indicate de art. 325 alin.1) Cod penal. Apelantul atrage atenția la faptul, că în cazul în care xxx nu presta servicii de maxi taxi, cum indică în declarațiile sale inculpatul, nu era necesară punerea în funcțiune a dispozitivului de semnalare distinctivă a transportului de pasageri, circumstanță ignorată de către judecată la examinarea fondului cauzei. Totodată, menționează și faptul, că deși xxxxCUSTOM1xxxx nu avea calitate procesuală de agent constatator, nu poate fi supus la îndoială dreptul ultimului de a verifica și constata încălcările normelor, cuprinse în Regulamentul circulației rutiere, iar în scopul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție a sesiza colaboratorii SPR – agenți constatatori.

Solicită admiterea apelului, casarea sentinței judecătorești Bălți din 26.03.2013 cu emiterea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care xxxxNUMExxxx să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal și în baza acestui articol să i se stabilească pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, în baza art. 90 Cod penal a-i suspenda executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar corpurile delictive, bani în valoare de 300 lei MD, de a-i transmite în folosul statului.

4.Verificînd actele cauzei în raport cu argumentele invocate în apel, audiind participanții la proces, Colegiul penal consideră apelul nefondat, ce urmează a fi respins.

Conform art. 415 al. (1) p. 1) lit. c) CPP, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Soluția Colegiului penal se întemeiază pe dispozițiile art. 414 al.(1) și al.(2) CPP al RM și pe Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, cu modificările ulterioare, în temeiul cărora instanța de apel, la judecarea apelului, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, pe baza probelor, examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi, prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele, administrate de instanța de fond, dispunînd de dreptul procedural de a le da o nouă apreciere.

Colegiul penal reține și prevederile art. 389 al. (1) CPP, conform căruia sentința de condamnare se adoptă numai în cazul, în care, în urma **cercetării judecătorești**, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul de probe, cercetate de instanța de judecată.

Din conținutul apelului rezultă că procurorul nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanța de fond, solicitînd adoptarea unei hotărîri de condamnare. După evaluarea integrală a probelor prezentate în ședințele de judecată, Colegiul penal conchide, că instanța de fond just a stabilit, că există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului xxxxNUMExxxx conform rechizitoriului, și, prin urmare, corect a fost adoptată o soluție de achitare.

Sub acest aspect, Colegiul menționează că instanța de fond corect a concluzionat , că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelul procurorului este pur declarativ, fiind criticată sentința, însă fără a face trimitere la careva temeieri concrete de ilegalitate a ei și, fără a fi aduse careva probe, ce ar arăta la vinovăția lui xxxxNUMExxxx în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 325 al.(1) Cod penal.

Probele, la care face referire procurorul în apelul depus, prin care precum că se confirmă vinovăția inculpatului xxxxNUMExxxx: declarațiile martorilor xxxxCUSTOM1xxxx, D.Dumbrăveanu, procesele-verbale de cercetare la fața locului, procesul-verbal de examinare a banilor au fost minuțios cercetate de instanța de fond și date o apreciere justă .

Cu referire la explicațiile, date prin Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, citate mai sus, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei, instanța de apel, întru respectarea acestor indicații, la demersul procurorului, a considerat oportun reluarea cercetării judecătorești cu audierea nemijlocită în instanța de apel a inculpatului, a martorilor și cercetarea nemijlocită a probelor, anexate la dosar.

Atât în cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul ședințelor de judecată în instanța de fond și cea de apel, inculpatul xxxxNUMExxxx a dat declarații consecutive și nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, declarînd în ședința instanței de apel, că la data de 28 septembrie se deplasa spre casă , când a fost stopat de colaboratorii de poliție și i s-au cerut actele la control, deoarece se aflau în operațiunea de serviciu „Noaptea Albe”, la fel i s-a cerut foaia de parcurs și certificatul de prestare a serviciilor de taxi. A explicat polițistului, că nu deține la moment aceste acte, deoarece nu activează ca taximestrist. Colaboratorul i-a

explicat, că va întocmi proces-verbal din lipsa acestor acte și va fi amendat cu 2000 lei. Polițistului i s-a părut suspectă starea lui și i-a propus să treacă expertiza, el fiind de acord, i s-a spus, că este nevoie ca el să achite cheltuielile. În final a căzut de acord cu efectuarea expertizei și, având la el doar 30 lei, a sunat-o pe soția sa Damaschin Larisa, pentru ca aceasta să-i aducă 300 lei. Polițiștii au întrebat, cât timp durează până când vine soția sa și el a sunat-o să se grăbească. Ajungând pe loc, soția i-a dat banii și acesta s-a urcat în automobilul de serviciu al polițistului, spunându-i, că este gata de a merge la expertiză și i-a pus banii, 300 lei, lângă cutia de viteză. În acel moment a mai venit o mașină de patrulă cu girofarurile aprinse pe faza lungă și de ei s-au apropiat vreo 5-6 persoane îmbrăcate în civil, spunându-i, că a avut loc o dare de mită, pentru a nu fi întocmit procesul-verbal. După cele petrecute, inspectorul de poliție a spus, că nu mai este necesar de a merge la expertiză, deoarece este adecvat. Polițiștii i-au explicat, că dacă va spune în fața camerei de luat vederi, că a dat mită, totul va fi bine și în curând va merge acasă, așa și a făcut. A semnat pe declarațiile, care le-a scris polițistul și a spus totul așa cum i-au spus ei (f.d. 136-137).

Martorul **xxx** a declarat, că S.Damaschin a fost stopat din motiv, că avea defectat sistemul de iluminare din față. La verificarea actelor s-a depistat, că nu erau în regulă documentele, nu avea certificatul, care ar permite prestarea serviciilor de taxi. Din acest motiv, **xxx**-a propus bani, în sumă de 300 lei, pentru a nu fi chemat agentul constatator și a nu fi întocmit proces-verbal. S. Damaschin a spus, să aștepte, pînă cînd soția îi va aduce 300 lei de acasă. În acest timp el a chemat grupa operativă. Martorul a mai declarat, că a întocmit raport și l-a transmis grupei operative. **Pasageri în mașină nu erau**, însă avea indicatorul de taxi pe automobile. (f.d. 138-139).

Martorul **xxx** a declarat, că era prezent la fața locului împreună cu colegul Rusu Mihail, cu care se aflau într-o operațiune de serviciu, cînd **xxx** a fost stopat și s-a depistat, că actele lui nu erau în regulă. A fost chemată grupa operativă, deoarece **xxx**. propunea bani, pentru a nu documenta cazul. S. **xxxxNUMExxxx** afla în mașină cu fereastra deschisă, cînd propunea bani colaboratorilor de poliție. Nu ține minte, ce anume a zis **xxx**, dar a înțeles că mergea vorba de mită în sumă de 300 lei. A văzut, cum S. Damaschin i-a transmis banii, punându-i lângă cutia de viteză, erau bancnote de 50 și 100 lei. Înainte de a lua banii, Rusu Mihail a chemat grupa operativă. Grupa operativă a fost chemată din motiv, că **xxx nu avea statut de agent constatator** (f.d. 136-137).

Martorul **xxx**, ofițer superior IP Bălți, a declarat că la unitatea de gardă a fost primită informația, precum că s-a stopat un automobil cu elemente de taxi, șoferul căruia nu deținea certificatul necesar, care i-ar permite prestarea serviciilor de taxi. Cînd au ajuns la fața locului, S. **xxxxNUMExxxx** afla în automobil pe bancheta pasagerului din față, inspectorul de poliție era la volan și banii se aflau lângă cutia de viteză. Însăși transmiterea banilor nu a văzut, însă l-a întrebat pe S. Damaschin, pentru ce a dat banii și el i-a explicat, că a transmis banii, pentru a nu fi întocmit proces-verbal. S-a efectuat înregistrarea video, banii au fost ridicăți și împachetați (144-145).

Martorul **xxx** a explicat, că la data de 29 septembrie 2012, ora nu ține minte, a parvenit o comunicare telefonică, precum că unui colaborator de poliție i se propune mită. A fost anunțată unitatea de gardă și un grup operativ, format din **xxx** și încă un colaborator, numele căruia nu i-l ține minte, au ieșit la fața locului. Totul s-a petrecut pe strada, unde se află Inspectoratul Fiscal din Bălți și Batalionul de Carabiniери. La fața locului a aflat, că **xxx** a propus mită, pentru a nu fi amendat, deoarece nu avea certificatul, care i-ar permite prestarea serviciilor de taxi, însă bani la el nu avea și aștepta să-i aducă soția de acasă. După ce a discutat cu colegul **xxx**, s-au dat la o parte și așteptau soția lui S. **xxxxNUMExxxx**-i aducă banii. Peste o perioadă de timp au venit două doamne, care i-a dat banii lui Damaschin S. și acesta i-a pus lângă cutia de viteză. Mai tîrziu, l-a întrebat pe **xxx**, pentru ce i-a dat acei bani, și acesta i-a explicat, că banii au fost dați, pentru a nu fi amendat. După acesta banii au fost ridicăți de către ofițerul de urmărire penală și anexați ca corpuri delict. **xxx** personal a declarat în fața camerei de luat vederi, că a propus bani pentru a nu fi amendat (f.d.146147).

Martorul **xxx** a declarat, că în luna septembrie 2012 a parvenit o comunicare telefonică la unitatea de gardă, că avut loc un caz de corupere activă. La fața locului s-au deplasat **xxx**, **xxx** și expertul numele căruia nu i-l ține minte. Ajungând la fața locului, lângă Inspectoratul Fiscal Bălți și Batalionul de Carabiniери, acolo era un echipaj de poliție rutieră și o mașină de taxi. Inspectorul de poliție a explicat, că a stopat un automobil cu elemente de taxi. La verificarea actelor, acesta nu avea la el certificatul, care i-ar permite prestarea serviciilor de taxi, șoferul căruia, pentru a nu fi amendat, i-a propus bani în sumă de 300 lei. De către ofițerul de urmărire penală a fost efectuată cercetarea la fața locului, unde și s-au filmat cele petrecute (148-149).

Analizând probele, prezentate de partea acuzării atât în ședința instanței de fond cât și cea de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia, că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcînd o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 CPP și just a concluzionat, că *nu a fost dovedită prezența faptei infracțiunii de corupere activă în acțiunile inculpatului.*

Astfel, potrivit ordonanței de punere sub învinuire (f.d.43) și a rechizitoriului (f.d.53) lui **xxxxNUMExxxx** i se incriminează faptul, că el, la data de 29.09.2012, ora 01-00, deplasându-se cu automobilul de model Dacia Logan, cu n/i BL DK **xxxxORAS_SATxxx2**, pe str.N.Testișteanu, mun.Bălți, în apropiere de Departamentul de carabinieri, **prestînd servicii de taxi**, a fost stopat de colaboratorul poliției rutiere, sergent major **xxxxCUSTOM1xxx**. În rezultatul verificării actelor s-a constatat, că **xxxxNUMExxxx** **prestează servicii de transportare a persoanelor în lipsa certificatului de pregătire profesională. Reeșind din aceste circumstanțe, a avut loc o încălcare contravențională, prevăzută de art. 197 alin.(4) Cod Contravențional. În scopul omiterii procedurii de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție, xxxNUMExxxx, aflîndu-se în automobilul de serviciu Dacia Logan, cu n/i MAI 2013, a transmis persoanei cu funcție de răspundere – colaboratorului poliției rutiere sergent major **xxxxCUSTOM1xxx** o sumă de bani în mărime de 300 lei.**

Din conținutul actelor de învinuire nominalizate rezultă, că organul de urmărire penală a constatat faptul **prestării de servicii de taxi** de către S. Damaschin, afirmație, care nu a fost confirmată în ședințele de judecată.

Astfel, nici un martor al acuzării nu a declarat, că la momentul, cînd a fost oprit, **xxx** transporta pasageri. Din contra, însăși martorul acuzării **xxxxCUSTOM1xxx** a declarat instanței de apel, că la momentul stopării, **pasageri în mașină nu erau**. Acest fapt a

fost confirmat și prin declarațiile martorului apărării R.Deleu, potrivit cărora în acea zi, xxx nu presta servicii de taxi, cum se afirmă prin rechizitoriul.

Așa, fiind audiată la demersul apărării, martorul xxx a declarat, că este stăpîna unei firme de taxi „Pilot Taxi” și avea o mașină la care cutia de viteză era puțin defectată. A fost rugată de către Damaschin Larisa, să-i dea o mașină, pentru a-și transporta niște lucruri personale. În luna septembrie 2012 pe la 00-00 noaptea a fost telefonată de către xxx, precum că soțul ei a fost stopat de poliția rutieră. A explicat, că deoarece era defectată cutia de viteză a acestui automobil, el era scos de pe linia de taxi și, conform contractului, defecțiunile mai serioase era pe seama ei. Proprietar al automobilului era ea și din acest motiv i-a dat doar pașaportul tehnic lui xxx. La acel moment firma de taxi și-a retras contractul și acest automobil nu mai lucra și deci el nu avea nici foaie de parcurs, neavând nevoie de ea ca persoană fizică (f.d. 150-151).

Este pur declarativă și afirmația din actul de învinuire, că **a avut loc o încălcare contravențională**, prevăzută de art. 197 alin.(4) Cod Contravențional, în acel timp când în materialele cauzei nu este prezent proces-verbal cu privire la contravenția presupusă și decizie de sancționare, care ar confirma comiterea de către S. Damaschin a unei asemenea contravenții, așa cum pretinde acuzarea.

Mai mult ca atât, al. (4) art. 197 Cod contravențional, contravenție ce se pretinde, conform actului de învinuire, a fi comisă de către xxx, prevede răspunderea contravențională pentru : “ *Nerespectarea în transportul auto a condițiilor stabilite în licență și/sau în actele de autorizare a activității agentului transportator, eliberate de organele abilitate în conformitate cu legislația în vigoare*”, și deci, organul de urmărire penală urma să specifice, prin care anume acțiuni și de către cine ar fi fost comisă presupusa faptă contravențională, or, lipsa *certificatului de pregătire profesională*, după cum se menționează în rechizitoriul, nicidecum nu denotă comiterea unei astfel de contravenții.

Tot odată Colegiul penal menționează, că, reșind din conținutul rechizitoriului rezultă, că S. Damaschin a fost stopat de către colaboratorii de poliție, precum că din motivul, că ultimul presta servicii de taxi, circumstanță, ce vine în contradicție cu delarațiile martorului acuzării xxxxCUSTOM1xxxx, care a declarat în ședința instanței de apel, că ultimul a fost stopat din motiv, că avea **defectat sistemul de iluminare din față**, temei ce, de asemenea, nu a fost confirmat prin careva probe (fiind lipsă vre-un act de constatare a unei astfel de defecțiuni), iar martora R.Deleu a declarat, că sistemul de iluminare la automobilul dat era în regulă, nu era defectat.

Este lipsită de temei și afirmația acuzării, reflectată în rechizitoriul, privitor la faptul, că xxxxNUMExxxx, aflându-se în automobilul de serviciu Dacia Logan, cu n/î MAI 2013, **a transmis persoanei cu funcție de răspundere – colaboratorului poliției rutiere sergent major xxxxCUSTOM1xxxx o sumă de bani în mărime de 300 lei**, or, din materialele cauzei rezultă, că colaboratorul de poliție xxxxCUSTOM1xxxx **nu este persoană cu funcții de răspundere**, neavând nici statut de agent constator, fapt, de altfel, recunoscut și de acuzatorul de stat în cererea de apel.

Concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului xxxxNUMExxxx pe art. 325 al. (1) Cod penal, coraborează și cu următoarele circumstanțe:

Conform art. 8 al. (3), 66 al. (2) pct. 1), 281 al. (2), 296 al. (2) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii, nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă datele concrete pentru formularea învinuirii. Inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

În pofida prevederilor conținute în normele enunțate, organul de urmărire penală nu a indicat, deci nici nu a constatat în actul de învinuire:

<!--[if !supportLists]-->1) <!--[endif]-->Care este persoana publică (așa cum prevede dispoziția normei penale, dar nu cu funcții de răspundere) și reeșind din ce criterii ar putea ea fi considerată ca persoană publică, căruia i s-a oferit bani necuveniți;
<!--[if !supportLists]-->2) <!--[endif]--> Pentru efectuarea sau neefectuarea cărui act anume au fost oferți banii
<!--[if !supportLists]-->3) <!--[endif]--> Se afla acțiunea, pentru a cărei neîndeplinire s-a oferit banii, în **exercitarea funcției** colaboratorului xxxxCUSTOM1xxxx.

Astfel, **coruperea activă**, potrivit dispoziției art. 325 Colegiul penal, constituie:

Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia .

Colegiul penal reține, că, potrivit doctrinei penale, pentru integrarea laturii obiective a infracțiunii de corupere activă este necesară ca acțiunea, pentru a cărei îndeplinire, în speță neîndeplinire, subiectul activ dă bani **să țină de obligațiile de serviciu ale persoanei publice** or să fie contrar acestor îndatoriri. Evident, că nu există corupere activă atunci când funcționarul, căruia i s-au dat bani, bunuri, nu are competența de a efectua actul în vederea căruia corupătorul l-a corupt.

În acest context, Colegiul penal reiterează, că în materialele cauzei nu se conțin date în ce calitate lucrează M. Rusu, care sunt obligațiile lui de serviciu, și este sau nu el persoană publică, or, după cum s-a menționat mai sus, el, nu avea statut de agent constator și deci, constatarea - întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nu ținea de competența lui.

În așa circumstanțe, instanța de fond a fost în imposibilitatea constatării prezenței faptei infracționale în acțiunile lui S. Damaschin conform învinuirii formulate.

Deși inculpatului xxx, i-a fost imputată de către organele de urmărire penală săvârșirea infracțiunii de **corupere activă**, învinuirea, formulată potrivit rechizitoriului, nu conține semnele calificative, așa cum sunt ele specificate în art. 325 al. (1) CP, pentru încadrarea juridică a infracțiunii incriminate.

Astfel, potrivit rechizitoriului (f.d. 53) organul de urmărire concluzionează, că xxx a comis infracțiunea, prevăzută de art. 325 al. (1) Cod penal, indicându-se cităm: „Astfel, reeșind, din circumstanțele expuse mai sus, care reflectă **intenția de a da persoanei cu funcția de răspundere a unei sume de bani pentru a nu îndeplini acțiuni, ce ține de obligațiile ei de serviciu**”, or, o astfel de învinuire nu corespunde cerințelor, prevăzute de art. 281 al. (2) CPP, nefiind indicate acțiunile ilegale ale acestuia și nu sunt specificate semnele calificative ale infracțiunii imputate în corespundere cu cerințele dispoziției art. 325 al. (1) Cod penal.

Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței impune, ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă, deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului **în limitele determinate prin rechizitoriu**.

În hotărîrea **Adrian Constantin vs. Romania din 12-04-2011**, Curtea Europeană a subliniat rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul, că paragraful 3 al articolului 6 recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale (*a se vedea si Hotărîrea Pelisser și Sassi vs. Franța*).

Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.

Însă, cele indicate mai sus, denotă faptul, că învinuirea înaintată inculpatului xxx, este una **incompletă, contradictorie**, adică este una **dubioasă**.

Potrivit art. 325 al. (1) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, atât instanța de fond cât și de apel nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe, care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului și să-și întemeieze soluția pe presupuneri.

Mai mult, reeșind din circumstanțele, stabilite în ședința instanței de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia, că inculpatul xxx a fost de fapt victima unei provocări, unei capcane, și, deci, condamnarea lui, în contextul jurisprudenței Curții Europene (*Khudobin contra Rusiei din 26 octombrie 2006*), se apreciază ca violarea art. 6 parag.1 din Convenție, adică condamnarea nu ar fi **“echitabilă”**.

Concluzia instanței de apel privind prezența unei provocări rezultă din următoarele :

<!--[if !supportLists]--> <!--[endif]-->În ședință nu s-a stabilit, că ar fi fost un motiv legal de a fi stopat automobilul, condus de către S. Damaschin, or, nu s-a dovedit nici prima versiune, că **presta servicii de taxi** și nici cea de a doua: că era **defectată sistema de iluminare**;

<!--[if !supportLists]--> <!--[endif]-->Nu s-a confirmat faptul, că xxx ar fi comis o careva contravenție, pentru care ar fi urmat sancționarea lui, și, deci, intenția lui de a evita răspunderea contravențională;

<!--[if !supportLists]--> <!--[endif]-->Din declarațiile inculpatului xxx, a martorului apărării xxx, confirmate și prin declarațiile martorilor acuzării, rezultă, că la momentul stopării automobilului, xxx avea asupra sa numai 30 de lei, el apelând prin telefon la soție pentru a-i aduce 300 de lei, fapt, ce, de asemenea, confirmă afirmația inculpatului, că el nu presta servicii de taxi,

<!--[if !supportLists]--> <!--[endif]-->Din momentul stopării automobilului și până la transmiterea banilor, la darea cărora xxx, a fost provocat pe colaboratorii de poliție pe motive inventate, că ultimul ar fi comis o faptă contravențională, a trecut mai mult de o oră, și în tot acest timp colaboratorii de poliție tot au continuat să rețină automobilul și insistau să fie aduși banii.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal consideră activitatea organelor de

poliție ca o instigare la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul xxx, deoarece nu există nici o dovadă în speță, că în absența intervenției acestora, infracțiunea ar fi fost comisă., or, **nu s-a dovedit**, că la momentul efectuării actelor preliminare, autoritățile aveau **motive temeinice de a suspecta existența unei activități contravenționale sau infracționale** din partea lui xxx.

Din cele indicate mai sus rezultă, că învinuirea, adusă inculpatului xxxNUMExxxx, se bazează numai pe presupuneri, din care rezultă dubii rezonabile privind vinovăția lui, or, potrivit art. 8 al. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În atare situație, Colegiul penal conchide că soluția, adoptată de instanța de fond, este legală și întemeiată, emisă cu respectarea principiului contradictorialității și limitelor judecării cauzei.

Pe cale de consecințe, hotărîrea instanței de fond nu este nelegală, așa cum pretinde procurorul în apelul depus, fiind lipsă careva motive pentru casarea sentinței în legătură cu argumentele invocate în apel.

Conducându-se de art. 415 al.(1) pct.1) lit. c), art. 417 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D e c i d e :

Respinge ca nefondat apelul procurorului în procuratura m. Bălți Leonid Gagiu, împotriva sentinței nr. 1-305/13 din 26 martie 2013, pronunțată de judecătoria m. Bălți pe cauza penală în privința lui xxxNUMExxxx pe art. 325 al. (1) Cod penal, sentință care se menține fără modificări.

Decizia e susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile.

Președintele ședinței

Judecatori :

Notă: Decizia motivată pronunțată public la data de 14.11.2013